

fører ogsaa i Fjor, og jeg tog imod Reservationen, hvilket jeg er nødt til, thi det kan ikke nytte, at man siger: der staar et Palæ, og paa dets Istandjættelse maa kun anvendes 10,000 Kr. Hvis det er uundgaaeligt, at man, for at bringe det i forsvarlig Stand, anvender den dobbelte Sum, kan det ikke nytte, at man tager en Reservation, thi saa bliver der Skandale ud af det, hvis man ikke vil anvende mere dertil end de 10,000, vil man kun komme til en halvvejs Istandjættelse, og det kan dog vel ikke være Meningen. Det Beløb, der bevilgedes i Fjor, er anvendt, men det har ingenlunde strakt sig saa langt, som man efter Overslaget gik ud fra. Da man nemlig kom til at tage fat paa Bygningen, Bjelkeværket, Gulvene o. s. v., viste det sig, at Ruinen var langt mere omfattende, end man havde troet. Det samme var Tilfældet for nogle Aar siden med en Trappe i det samme Palæ, hvor jeg havde faaet et mindre Beløb bevilget til Istandjættelsen. Men, da man kom til at tage fat paa den, viste det sig, at det var ligefrem nødvendigt at rive den ned og bygge en ny, altsaa det vil ses, at — al Væe værd for den ærede Ordførers Reservation — jeg kan nu en Gang ikke helse, og det er min Pligt og Skyldighed at søge at faa bevilget de Beløb, som ere nødvendige til passende Istandjættelse af de vedkommende Bygninger. Andet kan jeg ikke sige, og videre kan jeg ikke komme. — Jeg har nu kun tilbage af de ikke talrige Ændringsforslag, det, der angaar de kongelige Haver. Her møder jeg til min Forbavselse, jeg vil sige, til min overordentlig store Forbavselse, en Nægtelse af et Beløb til Aabning af en Port i Kongens Have. Jeg har i mange Aar ønsket at faa den Port lukket op og er blevet animeret af det ærede Finansudvalg i Fjor. Man vil erindre, der var et Samraad mellem Finansudvalget og Ministeren, hvor Finansudvalget rejste det Spørgsmaal, om man ikke skulde aabne den Port. Jeg sagde: Med megen stor Fornøielse, og Finansudvalgets Formand (N. S. Varsen) har i hvert Fald senere spurgt mig, hvad det blev til; jeg tror endogaa i Fjor, at man vilde have det til 3dje Behandling, saa turig var man. Nu er man blevet afkølet og nægter det bestedne Beløb, der er forlangt paa dette Punkt. Dette forbavser mig, som sagt, i høj Grad, og det er sandelig ikke opmuntrende for en Minister, at Finansudvalget rejser et Spørgsmaal, og naar man saa viser det Smødekommehed ved at komme med et Forslag næste Aar, siger: Nej Tak, nu have vi betænk os, det var ikke saadan ment! Jeg

indrømmer naturligvis, at der er kommet noget til, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Balgfreds (Scharling) udtalte sig imod, nemlig en Udvidelse af Gangene, den er ganske nødvendig, det vil nemlig ikke kunne nytte ellers. Jeg gik ud fra i Fjor, at man mulig kunde aabne Porten, uden at komme til en Omlægning af Gangene, men det vilde være ganske upraktisk og ikke nytte det mindste at gaa den Vej. Det vil enhver kunne overbevise sig om ved at gaa til Stedet. Der vil jo blive en behagelig Gennemgang igennem Kongens Have, og den lader sig ikke afvise, og den lader sig ikke fore omkring ad de bugtede Gange. Desuden er Terrainet lidt sumpigt, og derfor maa man ogsaa forandre dem noget. Men, naar Spørgsmaalet er rejst her i Tinget af Finansudvalget i Fjor, forekommer det mig at være mindre stønsomt, at man nu i Aar kommer og siger: Vi ville ikke vide noget af den Ting. Saa er der endnu nægтет en Bevilling til Opsættelse af et Ur i Rosenborg Have. Det kan jeg uægtelig ikke forstaa; jeg tror, det er en meget nyttig og gavnlig Foranstaltning i denne Have, hvor Besøget af Børn er meget talrigt; hvis det var paa en anden Aarstid, vilde jeg henstille til Finansudvalgets ærede Medlemmer at gaa igennem Kongens Have en efter en imellem 11 og 1 en Dag, og saa vil jeg vædde med dem om, at ikke en eneste skulde blive fri for at blive spurgt om, hvad Klokken er. Det er man meget sjældent særlig ved Sommertid, naar man gaar igennem Haven. Man kan ikke forlange, at Børn eller Barnepiger skulle have Ur, og Folk, der ellers søge derhen og underholde sig med Børnene og Barnepigerne, have maatte heller ingen Ur, det ved jeg ikke, men der er virkelig Trang til Uret, og det kan være ganske nyttigt, at man lærer Børn at se paa Uret. Jeg tror altsaa, det er i høj Grad paa sin Plads, og jeg synes ikke, at det er noget videre stort Syn fra Finansudvalgets Side, at de ikke ville unde de Børn et Ur, der søge Kongens Have. Det kunde være baade til Nytte og Glæde for dem, og det kan ogsaa være heldigt for Familierne, der sende deres Børn derhen, at disse paa en overkommelig Maade kunne faa at vide, hvad Klokken er. Som sagt, det er meget almindeligt, at man spørger Folk om, hvad Klokken er. Jeg har i ethvert Fald aldrig passeret Kongens Have om Sommeren, uden at det hænder mig en eller flere Gange at jeg maa besvare det Spørgsmaal, og det gaar vist andre ærede Medborgere paa samme Maade, saa jeg tror, det er en Foranstaltning, som